

Arrest

nr. 315 409 van 24 oktober 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 17 mei 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 april 2024.

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. MOSKOFIDIS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeksters M. en Q. dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 12 april 2023 waarbij de verzoeken om internationale bescherming worden onderzocht en behandeld met toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet en waarbij de verzoeken kennelijk ongegrond worden verklaard met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van voormelde wet.

2. Bij het ten tijde van de bestreden beslissingen geldende koninklijk besluit van 14 januari 2022 werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst. Echter, in het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, gepubliceerd op 10 juli 2023 in het Belgisch Staatsblad, werd Georgië niet meer opgenomen in de lijst van veilige landen. In het verslag aan de Koning wordt gemotiveerd dat: "Wat betreft Georgië wordt het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gevolgd en niet het advies van de FOD Buitenlandse zaken."

Aldus bestaat de wettelijke grondslag van de bestreden beslissingen niet meer.

3. Dit gegeven op zich volstaat niet om over te gaan tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad immers over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeksters daarop.

In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Doordat Georgië niet meer in het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst wordt vermeld, moet de Raad nagaan of verzoeksters al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In casu lijkt het rechtsplegingsdossier voldoende gegevens te bevatten om tot zulke beoordeling over te gaan, met inachtneming van de rechten van verdediging.

4. Beoordeling in het licht van artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoeksters, die sinds 2020 een koppel zijn, verklaren dat zij Georgië hebben verlaten omwille van hun seksuele oriëntatie. Zij identificeren zich als lesbische vrouw en stellen dat zij in Georgië niet samen kunnen zijn. Zij kenden een slechte relatie met hun familie en hadden ook te maken met discriminatie en pestgedrag.

4.2. De Raad stelt na lezing van het administratief dossier vast dat verzoeksters geen voldoende zwaarwichtige elementen aanbrengen waaruit blijkt dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet naar zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

4.3. De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeksters hun lesbische geaardheid in casu op zich niet in twijfel wordt getrokken.

4.4. Uit de beschikbare landeninformatie (zie de COI Focus "Georgië. Algemene situatie" van 11 december 2023 aangebracht door de verwerende partij in antwoord op de vraag van de Raad om overeenkomstig artikel 39/62 actuele informatie bij te brengen aangaande de algemene situatie in Georgië) blijkt dat de situatie van de LGBTI+-gemeenschap nog steeds complex is, dat deze gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen in Georgië uitmaakt en dat er in de Georgische maatschappij, waarin homofobie diepgeworteld is – niettemin de houding sinds 2016 is verbeterd –, sprake is van discriminatie, intimidaties, pesterijen, alsook homofoob geweld tegen leden van de LGBTI+-gemeenschap, dit zowel in familiale sfeer als in het openbaar. Uit de informatie blijkt dat homo- en transfobie een probleem is in Georgië, maar dat mensen in Tbilisi meer open-minded zijn dan de regio's, waar deze negatieve gevoelens diepgeworteld zijn. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging.

Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen. Het loutere feit een LGBTI+-persoon te zijn in Georgië is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeksters brengen zelf geen landeninformatie aan die concrete aanwijzingen bevat dat er actueel in Georgië sprake is van een veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen en maken aldus niet aannemelijk dat zij louter omwille van hun seksuele geaardheid of genderidentiteit en hun aanwezigheid in Georgië een risico lopen om te worden geviséerd of vervolgd. De informatie waarnaar verzoeksters verwijzen en dewelke zij bijbrengen bij aanvullende nota van 15 februari 2024 loopt immers gelijk met, dan wel ligt in het verlengde van de informatie vervat in de voormelde COI Focus. Ook hierin wordt immers ingegaan op haatdragende boodschappen, het voorvallen van verbaal en fysiek geweld (met in het bijzonder een toename wanneer het thema actueel is zoals bv. rond de Pride week), maatschappelijke discriminatie en mogelijke moeilijkheden bij het bekomen van bescherming door de autoriteiten. Door louter een aantal bronnen te citeren en bij te brengen bij aanvullende nota, tonen verzoeksters niet aan dat de voormelde analyse niet (langer) correct zou zijn.

Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij verzoeksters ertoe gehouden zijn hun vrees voor vervolging in concreto aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

4.5. De Raad benadrukt te dezen dat een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin noch ernstige schade inhoudt. Om tot internationale bescherming te leiden moet de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geeft tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Verzoeksters maakten doorheen hun verklaringen geen gewag van dergelijke zwaarwegende problemen en zij brengen ook in voorliggend verzoekschrift geen concrete, op hun persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat zij in geval van terugkeer naar Georgië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie lopen, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Er dient immers te worden vastgesteld dat uit verzoeksters verklaringen geen enkel voldoende zwaarwegend persoonlijk feit volgt waaruit zou blijken dat zij met redelijke waarschijnlijkheid actueel dienen te vrezen voor vervolging, dan wel het lopen van reëel risico op ernstige schade.

4.6. Verzoeksters halen beiden een slechte relatie aan met hun familie. Hoewel een slechte relatie met en reactie van hun familie storend is, halen ze niet de drempel van vervolging. Hetzelfde geldt waar zij verklaren dat zij op school en op hun werk doorheen hun leven vaak onaangename opmerkingen kregen over hun geaardheid (NPO Q., p. 6-7, 10-11). Sociale uitsluiting, stigmatisering en uitingen van afkeur ten opzichte van verzoeksters op basis van hun seksuele oriëntatie zijn uiteraard afkeurenswaardig en moreel verwerpelijk, maar op zich onvoldoende zwaarwichtig om te worden gekwalificeerd als een systematische en persoonsgerichte vervolging of als ernstige schade.

In het verzoekschrift betogen zij dat zij een dubbelleven leidden waarbij zij binnen hun families en naar de buitenwereld toe hun lesbische geaardheid uit zelfbehoud verborgen hebben gehouden. Uit de lezing van de notities van de persoonlijke onderhouds blijkt evenwel dat verzoeksters hun geaardheid in Georgië in zekere mate openlijk beleefden en dat er ook plaatsen waren waar verzoeksters zich als koppel konden uiten.

Zo hebben zij beiden vrienden die tot de LGBT-gemeenschap behoren waar zij zichzelf konden zijn. Verzoeksters gingen naar de organisaties WISG en Tanadgoma waarvan zij beiden aangaven dat die organisaties een veilige plek en ontspanningsplaats waren voor hen en dat zij er deelnamen aan activiteiten (NPO M. p. 4, 5, 10-14; NPO Q. p. 8, 11-12). Q. weet ook dat er in Tbilisi bepaalde plaatsen en clubs zijn waar de LGBT-gemeenschap veilig samenkomen (NPO Q., p. 12; Vragenlijst DVZ, rubriek 3.5). Verder had M. als tiener contact met mensen die tot de LGBT-gemeenschap behoren (NPO M., p. 11, 12). Q. gaf ook aan dat zij vrienden had die haar seksuele oriëntatie wel aanvaardden en vrienden die zelf tot de LGBT-gemeenschap behoren (NPO, p. 5-8). Verzoeksters hebben beiden doorheen de jaren verschillende keren een relatie gehad met een meisje/vrouw (NPO M., p. 11; NPO Q., p. 6).

Op basis van hun verklaringen kan worden aangenomen dat zij in staat waren om een leven te leiden in Georgië, omringd door een netwerk van vrienden die op de hoogte zijn van hun seksuele oriëntatie en dat zij reeds verschillende malen een relatie hadden met een vrouw, waaruit kan worden afgeleid dat zij in Georgië dus ook in staat waren om hun romantisch leven te ontwikkelen. Het feit dat zij zich enkel op afgeschermd locaties zoals bij de organisaties WISG, Tanadgoma en Tanatsoroba, konden veruitwendigen, doet hier geen

afbreuk aan. Uit het geheel van het voorgaande kan bezwaarlijk worden afgeleid dat verzoeksters hun seksuele oriëntatie dermate verborgen dienden te houden opdat het verzoeksters volledig verhinderden om hun geaardheid vrij te beleven.

Bijgevolg kan uit verzoeksters hun verklaringen, in tegenstelling tot wat zij in het verzoekschrift lijken voor te houden, niet blijken dat zij in een (gedwongen) maatschappelijk isolement leefden in Georgië en/of genoodzaakt waren hun geaardheid te allen koste verborgen te houden.

4.7. Daarnaast geven verzoeksters aan dat zij problemen ondervonden op de werkvloer en om accommodatie te vinden (NPO M., p. 4-8, 10, 13); NPO Q., p. 10-11).

Pestgedrag op de werkvloer en moeite hebben met het vinden van accommodatie zijn betreurenswaardig maar kunnen naar aard, intensiteit en draagwijdte niet worden beschouwd als vervolging of als ernstige schade. Het feit dat verzoeksters gepest werden op hun werk hoeft niet te verhinderen dat zij een andere tewerkstelling trachten te vinden, wat zoals zij aangaven, nooit een probleem is geweest. Verzoeksters hebben geen van beiden moeilijkheden gehad om een job te vinden (NPO Q., p. 5, 10; NPO M., p. 5-8), ondanks het feit dat het niet gemakkelijk is om in Georgië een job te vinden. Waar M. aangeeft dat zij in een conflict met haar voormalige werkgever G. door hem geduwd werd en zij daarbij ongelukkig terecht kwam op het keukenaanrecht waardoor haar ribben gebroken waren (NPO M., p. 4, 10; map met documenten, kopie röntgenfoto's en verslag), moet worden vastgesteld dat dit een eenmalige, niet-intentionele gebeurtenis betreft. Dit incident is onvoldoende zwaarwichtig om van vervolging of ernstige schade te getuigen. Nadien kon zij in andere jobs aan de slag waar zij geen dergelijke conflicten nog meemaakte (NPO M., p. 6-8). Het feit dat M. tot drie keer toe werd ontslagen nadat haar baas hoorde dat zij lesbienne is, hoeft haar overigens niet te verhinderen dat zij een andere tewerkstelling zou trachten te vinden, wat haar, zoals blijkt, ook meermaals lukte (NPO M., p. 8).

Wat betreft het vinden van een woonplek, wijst de Raad erop dat verzoeksters gedurende acht tot tien maanden in de Nutsbidzestraat hebben gewoond en er vrijwillig vertrokken zijn omdat zij naar Kobuleti trokken om daar te werken. Er kan dan ook niet gezien worden waarom zij niet opnieuw een vaste accommodatie zouden kunnen vinden in Georgië.

4.8. Verzoeksters geven beiden aan dat zij kampen met psychologische problemen als gevolg van de uitingen van afkeer die zij in Georgië omwille van hun lesbische geaardheid hebben meegemaakt. M. verklaart ook dat zij door haar halfneef aangerand werd toen zij 13 jaar was (NPO M., p. 10).

De Raad kan aannemen dat een aantal gebeurtenissen in het leven van verzoeksters, zoals de moeilijke relatie met hun familie en de negatieve uitlatingen over hun geaardheid op school en op het werk, hen psychologisch raken, maar dit kan verder niet volstaan om aan te tonen dat zij nood hebben aan internationale bescherming. Het verandert immers niets aan de bevinding dat de omstandigheden waarop verzoeksters hun beschermingsverzoeken baseren, in zoverre cumulatief beoordeeld en rekening houdend met verzoeksters hun gevoelens van angst, op zich onvoldoende zwaarwichtig zijn om te worden beschouwd als ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Een gevoel van angst en een minderwaardig zelfbeeld kan immers niet op ernstige wijze worden gelijkgesteld met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing; alle drie begrippen die slaan op mishandelingen die een minimumniveau aan hardheid bereiken en betrekking op werkelijke lichamelijke schade of intens fysiek of geestelijk lijden. Om van een vernederende behandeling te kunnen spreken, moet de vernedering eveneens een minimale graad van ernst of hardheid overschrijden (zie EHRM 29 april 2002, nr. 2346/02, *Pretty v. Verenigd Koninkrijk*, par. 52). In casu brengen verzoeksters geen elementen bij waaruit zulk intens psychisch lijden kan blijken. Verzoeksters tonen verder niet aan dat zij bij terugkeer naar Georgië geen toegang zullen hebben tot eventuele benodigde psychologische ondersteuning. Temeer Q. reeds in de organisatie Tanadgoma anonieme psychologische begeleiding verkreeg (NPO Q., p. 11) en ook M. in 2017 een aantal keer naar een psycholoog is geweest waaraan zij vertelde dat zij lesbisch is (NPO M., p. 7, 10). M. gaf ook aan dat de LGBT-gemeenschap bij Tanatsoroba terecht kan voor psychologische begeleiding (NPO M., p. 7, 10-11).

4.9. Gelet op het voorgaande dient te worden besloten dat uit het geheel van verzoeksters hun verklaringen niet blijkt dat hun fundamentele grondrechten stelselmatig in het gedrang zijn gekomen in Georgië. Zo hebben verzoeksters, ondanks de pesterijen, hun middelbare school afgerond. M. heeft verder haar diploma van de culinaire academie behaald; Q. heeft nog een bachelor behaald en tal van certificaten. Verzoeksters beschikken in Georgië ook over de steun van verschillende vrienden. Verder zijn er geen concrete indicaties dat verzoeksters geen sociale of professionele activiteiten zouden kunnen ontplooiën in Georgië indien zij daartoe stappen zouden zetten. Het blijkt aldus geenszins dat verzoeksters omwille van sociale uitsluiting en pesterijen op basis van hun seksuele oriëntatie in uiterst precarie leefomstandigheden waren terechtgekomen of zouden dreigen te komen bij een terugkeer naar zijn land van herkomst.

4.10. De door verzoeksters voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk doen aan voorgaande overwegingen.

Hun paspoort, identiteitskaart, geboorteakte en reisdocumenten (administratief dossier, map 'Documenten') bevatten louter persoonsgegevens en hebben betrekking op hun identiteit, herkomst en reisweg, dewelke in casu niet in twijfel worden getrokken.

De documenten van Q. in verband met de Erasmus uitwisseling in Estland tonen louter aan dat zij er op Erasmus is geweest, maar houden verder geen verband met haar vluchtmotieven. Hetzelfde geldt voor haar werkcontract, haar CV en de verschillende diploma's en certificaten, waaronder ook die van M.. Deze documenten hebben geen link met de door verzoeksters aangehaalde vervolgingsvrees.

De foto's van verzoeksters samen bevestigen dat zij een koppel zijn. Zoals hoger is gebleken, wordt hieraan niet getwijfeld en kan dit dan ook geen ander licht werpen op de hierboven gedane vaststellingen.

Het rapport van WISG gaat over de situatie van de LGBT-gemeenschap in Georgië. Dit rapport is echter algemeen van aard en zegt niets over hun persoonlijke situatie in Georgië. Zoals blijkt uit het voorgaande kan op basis van de beschikbare informatie niet worden aangenomen dat ieder lid van de LGBTQ+-gemeenschap in Georgië het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging of het lijden van ernstige schade. Uit het geheel van het voorgaande blijkt evenwel dat verzoeksters er niet in slagen om deze vrees in concreto aan te tonen.

4.11. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeksters geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Een onderzoek naar de in Georgië voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden dringt zich niet op, aangezien dit geen ander licht werpt op de bevinding dat de omstandigheden waarop verzoeksters hun beschermingsverzoeken baseren op zich onvoldoende zwaarwichtig zijn om te worden beschouwd als ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeksters brengen zelf geen gegevens in dit verband aan.

6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen lijkt het dat verzoeksters niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Het lijkt erop dat verzoeksters evenmin aantonen dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoeker kenbaar dat hij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke

kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4.1. Overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet maken verzoeksters op 18 september 2024 een aanvullende nota waarin zij te kennen geven dat het op 4 juni 2024 ingediende wetsvoorstel in het Georgisch parlement *“inzake familiewaarden en de bescherming van minderjarigen”* waarbij de LGBT-rechten sterk worden ingeperkt, in september 2024 officieel werd goedgekeurd. Verzoekers voegen hierover drie internartikelen toe met vertaling.

4.2. Ter terechtzitting leggen zij een tweede aanvullende nota neer, samen met een internetartikel waarin melding wordt gemaakt van de moord op een bekende Georgische transgender.

4.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 20 september 2024 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1832 staat onder eed en tolkt Georgisch – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoeksters leggen een aanvullende nota met een bijkomend stuk neer en wijzen op de evoluties die sinds het uitvaardigen van voormelde beschikking in april 2024 hebben plaatsgevonden in Georgië. Ondanks druk vanuit de Europese Unie sinds het voorstel werd ingediend in juni van dit jaar, werd de wet op de familiewaarden er “deze week” unaniem goedgekeurd in het parlement. Deze wet houdt een verregaande beperking in van de rechten van leden van de LGBTQ+-gemeenschap en treft verzoeksters rechtstreeks, vooral waar discriminatie op de werkvloer niet langer strafbaar is en zij bij ontslag dus niet langer een andere tewerkstelling zullen kunnen vinden. Zij stellen dat het algemeen klimaat in Georgië t.a.v. de LGBTQ+ de laatste jaren al verhard en vijandig is en dat door de recente goedkeuring van de ‘anti-homowet’ deze verharding en vijandigheid ook worden geïnstitutionaliseerd bij de overheden, wat ontegensprekelijk in hun nadeel is: zij worden immers niet langer beschouwd als een volwaardig deel van de samenleving. Verzoeksters wijzen erop dat zij concrete incidenten hebben aangehaald, onder meer een incident waarbij één van hen geweld heeft ondergaan vanwege haar werkgever. Zo zij vroeger al openlijk zichzelf konden zijn, wordt dit hen met de nieuwe wetgeving onmogelijk gemaakt. Verzoeksters menen dat in voormelde beschikking de ernst van hun problemen onvoldoende naar waarde wordt geschat. Met de nieuwe wetgeving is het, na een terugkeer naar hun land van herkomst, slechts een kwestie van tijd voordat zij opnieuw het slachtoffer zullen worden van discriminatie en geweld zullen ondergaan. In dit verband verwijzen zij naar het stuk dat zij ter zitting neerleggen bij aanvullende nota: hieruit blijkt dat Kesaria Abramidze, een gekende transgender, recent werd vermoord in haar appartement, wat een schokgolf binnen de LGBTQ+-gemeenschap heeft teweeggebracht. Verder bevestigd, lichten verzoeksters nog toe dat zij omwille van de discriminatie en pesterijen naar Tbilisi zijn getrokken om veiligheid te vinden, maar dat zij daar omwille van het groter aantal inwoners nog meer kans liepen op agressie. Hun ouders hebben geprobeerd om hen in Tbilisi terug te vinden en kennen alleen de taal van het geweld. Zij stellen dat het voor de LGBTQ+ moeilijk is om als alleenstaande door het leven te gaan, maar dat het als koppel gewoonweg onmogelijk is omdat het risico op geweld te groot is. Overheidsbescherming tegen dit geweld is onmogelijk te verkrijgen; hun vrienden hebben hen zelfs afgeraden om naar de politie te gaan. Verzoeksters verwijzen naar een geweldsincident dat M.P. op haar laatste tewerkstelling heeft ondergaan en waarbij haar werkgever – een hooggeplaatste persoon – twee van haar ribben heeft gebroken. Met het laatste geld dat zij nog over hadden, hebben zij tickets gekocht en zijn zij gevlucht. In België willen zij enkel de mogelijkheid om openlijk als koppel door het leven te gaan.”

4.4. In de landeninformatie die werd neergelegd voor de terechtzitting, kon reeds worden gelezen dat de LGBTQI+-gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen uitmaakt binnen de Georgische samenleving (COI Focus *“Georgië. Algemene situatie”* van 11 december 2023, p. 60-72). Zo blijkt dat homofobie diepgeworteld is in de Georgische maatschappij en dat LGBTQI+-personen in het dagelijkse leven op veel verschillende gebieden worden geconfronteerd met discriminatie, intimidatie, homofob geweld en pesterijen en dit zowel in de familiale sfeer als in het openbaar. Homofobe verklaringen van politici, overheidsverantwoordelijken en orthodoxe religieuze leiders, dragen volgens de Public Defender eveneens bij tot haat en onverdraagzaamheid ten opzichte van de LGBTQI+-gemeenschap. De opkomst van extreemrechtse, homofobe en antigenderbewegingen in 2019-2020 in de Georgische samenleving, versterkt de onderdrukking, het misbruik en de discriminatie van LGBTQI+-personen nog meer. De Public Defender noemt de aanwezigheid van deze bewegingen alarmerend en stelt dat hun acties een reële bedreiging vormen voor het leven en de gezondheid van LGBTQI+-personen. In de voormelde COI Focus wordt verder

geconcludeerd: *“De politie is over het algemeen toegankelijk, maar reageert vaak ongevoelig op LGBTI+-personen waardoor zij eerder hulp zoeken bij ngo's dan bij de politie klacht in te dienen. De Georgische autoriteiten leveren inspanningen om beter om te gaan met haatmisdrijven door opleidingen te organiseren over dit type misdrijven en de identificatie van haatmotieven. Toch blijven er uitdagingen bestaan op het gebied van doeltreffendheid, voortgang en onpartijdigheid.”* (p. 98).

Bij hun aanvullende nota van 18 september 2024, per post ontvangen op de Raad op 19 september 2024, voegen verzoeksters heden drie internetartikelen toe waaruit blijkt dat het Georgisch parlement in september 2024 een nieuwe wet heeft aangenomen *“inzake familiewaarden en de bescherming van minderjarigen”*. Deze nieuwe wet verbiedt onder meer het huwelijk tussen personen van hetzelfde geslacht, adoptie door koppels van hetzelfde geslacht, geslachtsveranderende operaties en medische behandelingen, zgn. LGBTQI+-propaganda in onderwijsinstellingen, het veranderen van geslacht op officiële documenten, publieke bijeenkomsten of demonstraties die pleiten voor LGBTQI+-rechten, LGBTQI+-uitingen of afbeeldingen in de media en heft tevens het verbod op arbeidsdiscriminatie van LGBTQI+-personen op. Uit de nieuwsartikelen blijkt dat de Europese Unie betreurt dat deze wet werd aangenomen. Een EU-woordvoerder verklaart dat deze wet de fundamentele rechten van het Georgische volk ondermijnt en kan leiden tot verdere stigmatisatie en discriminatie van LGBTQI+-personen in Georgië.

Het betreft aldus wetgeving die een grote impact heeft op de fundamentele rechten van LGBTQI+-personen. Gelet op al deze nieuwe beperkingen op de rechten voor LGBTQI+-personen kan redelijkerwijs worden aangenomen dat hun situatie in Georgië verslechtert.

Het aannemen van deze wet maakt dat er een nieuw feit aan de orde is dat gevolgen kan hebben voor de beoordeling van het beschermingsverzoek, gelet op de verregaande consequenties daarvan voor de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië.

Uit de aanvullende nota die verzoeksters ter terechtzitting neerleggen, blijkt dat een bekende Georgische transgender op 18 september 2024 om het leven werd gebracht. Volgens verzoeksters is zij het slachtoffer van een haatmisdrijf en vormt dit recent geweldsincident een bijkomend bewijs dat ook zij bij een terugkeer naar Georgië het slachtoffer dreigen te worden van onmenselijke en vernederende behandelingen.

De Raad is ertoe gehouden een volledig en ex nunc-onderzoek te voeren van zowel de juridische als de feitelijke gronden van een beroep. Hij is daarbij verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, Alheto, ptn. 105-106, 118).

De beoordeling van verzoeken om internationale bescherming moet grondig en met grote voorzichtigheid gebeuren. Dit is ook en des te meer het geval bij de behandeling van verzoeken van Georgische onderdanen die zijn gebaseerd op hun seksuele geaardheid en genderidentiteit, gelet op de zeer kwetsbare positie van deze groep in de Georgische samenleving. De Raad hecht hierbij bijzondere betekenis aan het gegeven dat Georgië heden niet langer als een veilig land van herkomst wordt aangemerkt, terwijl dit ten tijde van de bestreden beslissingen nog wel het geval was.

Rekening houdend met de reeds moeilijke Georgische context voor LGBTQI+-personen en de door verzoeksters bijgebrachte nieuwe landeninformatie, waaruit volgt dat de situatie voor LGBTQI+-personen in Georgië verslechtert, acht de Raad een verder en gedegen onderzoek in het licht van de actuele situatie in Georgië noodzakelijk. Dit nieuwe feit moet mee in overweging worden genomen en noopt tot een verder en grondig (her)onderzoek. Hierbij benadrukt de Raad dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en dit met betrekking tot zowel de algemene situatie in Georgië, in het bijzonder wat betreft de toegang tot en beschikbaarheid van doeltreffende overheidsbescherming, alsook van de individuele omstandigheden van verzoeksters.

De Raad wijzigt om die reden zijn standpunt van de beschikking van 16 april 2024.

5. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeks-bevoegdheid, in deze stand van zaken de beschermingsverzoeken van verzoeksters niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Een volledig en ex nunc onderzoek van alle juridische en feitelijke gronden is niet mogelijk.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeks-maatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 12 april 2023 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend vieren-twintig door:

M. MAES,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES